

τὸ θηλυκὸν γένος, οὐχ ἥτεον ὁρῶς φωτίζει τὸν κόσμον ὅλον (2). »

« Δύξα τῷ Θεῷ.

» Σιβυρῆ, ἐνάρτε, ἔντιμε, ἐκλεκτὲ, καλῶς διατηρούμενε μαργαρίτα, τιμαλφῇ λίθε ἄξιε γὰ κλεισθῆς ἐντὶς θησαυροῦ, περαιομένη ποιήτρια, κυρία Ἐργιστίην Δρονέ, τὴν ἀξιοτίμον ἐπιστολήν σου ἔλαβον εἰς περιστάσεις εὐτυχεστάτης συντηρώμενας καὶ πρὸς πολλὰς ἄλλας αἰτίας χαρᾶς, καὶ ἡσθάνθη μείλιττον εὐχαρίστησιν. Καὶ τὴν ὥδην σου πρὸς τοῖς ἔλαβον, καὶ ἀνέγνω με τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας μου ὅπου ἀπέθεσα αὐτήν. Ὅποια λεπτότης εἰς τὴν ποιήσιν ταύτην! ὅποια δύναμις ἰδεῶν! Ἐπο πεπεισμένη, πολυμαθεστάτη κυρία, ὅτι αἰσθανόμεθα ὑπὲρ σοῦ τὴν αὐτὴν ἐπὶ δόλησιν καὶ τὴν αὐτὴν εὐγνωμοσύνην, τὴν ὁποίαν καὶ σὺ πρὸς ἐμὲ, καὶ ἐτι πλέον. Μὴ διακόψῃς τὴν ἐπιστολογραφίαν σου σὲ παρακαλῶ. Ἐν τούτῳ χαῖρε!

» Ὁ ἐλπίζων εἰς μόνον τὸν Θεόν

» ΑΒΔ-ΕΛ-ΚΑΔΕΡ,

» εἶδε Μουβερτίν.

» 1277, Τζεμαζιὺν εἰδὲλ 2 (1).

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

—ου—

Βαρὺς καὶ ἀδυσώπητος ἐπέσκηψεν ἀπὸ τινος χρόνου ὁ γαλήνης θάνατος εἰς Ἀθήνας, καὶ ἀφ' οὗ ἐντὸς βραχέος διαστήματος δύο ἐκ τῶν καθηγητῶν τοῦ ἀνωτέρου ἐκπαιδευτηρίου μας ἀνῆρπασε, τὸν Φαρμακιδίην καὶ Μανούσην, τρίτην ἤδη κατέφερεν ὁλοθρίαν πληγὴν.

Ἡ δεκάτη ἑκτὴ τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου ἦτον ἡμέρα ἀποφασε διὰ τε τὴν ἐπιστήμην καὶ τὰ γράμματα ὁ Περικλῆς Ἀργυρόπουλος, Καθηγητὴς καὶ Βουλευτὴς τοῦ Πανεπιστημίου, παρέδωκε τὸ πνεῦμα ἐν Κυρίῳ.

Ἐπιστρέψας πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἰς Ἀθήνας ἐκ τῆς κατὰ τὰς ἡγεμονίας καὶ τὴν ἐσπερίαν Εὐρώπην περιουδίας του ὑπεβλήθη εἰς ἐπικίνδυνον χειρουργικὴν ἐγχείρησιν, ἥτις ἀνῆρπασεν αὐτὸν ἐκ τῶν κόλπων τῆς πολυμελοῦς οἰκογενείας του, τῶν ἀπειραριθμῶν φίλων του, καὶ τῆς τιμῆς αὐτὸν ἑλληνικῆς κοινωνίας.

Ὀλίγοι τῶν ἐπιστήμων νεκρῶν ἐθρηνηθήσαν ἐν Ἀθήναις τὸσον εἰλικρινῶς καὶ τὸσον ζωηρῶς ὅσον ὁ Περικλῆς Ἀργυρόπουλος· διὸ καὶ τὴν ἐκφορὰν του παρεκολούθησαν μὲν ὅλην τὴν καταπίπτουσαν βαγ-

δάριαν βροχίαν, οἱ καθηγηταὶ καὶ φοιτηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, οἱ στρατιωτικοὶ καὶ πολιτικοὶ ὑπάλληλοι τῆς Κυβερνήσεως, τὰ δικαστήρια, ὁ δικηγορικὸς κύλλογος καὶ μέγα πλῆθος πενθοντος λαοῦ.

Πολλοὶ ἐπικηδεῖοι λόγοι ἐξεφωνήθησαν πρὸς τιμὴν του, καὶ σύμπας ὁ τύπος τῆς Ἑλλάδος ἐθρήνησε τὸν ἄνδρα, τοσαύτον ὠφελήσαντα, καὶ τοσαύτην ὑποσχόμενον ἐν τῇ ἀκμῇ τοῦ εὐγενούς σταδίου του.

Μεθ' ἡμέρας δ' ὅκτω οἱ φοιτηταὶ τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, ἐξετέλεσαν φιλοτίμῳ δαπάνῃ αὐτῶν ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον πρὸς τιμὴν τοῦ πεφλημένου αὐτοῖς καθηγητοῦ, ὅπου συνέβησε μέγα καὶ ἐκλεκτὸν πλῆθος ὡς οὐδέποτε, καὶ ὅπου ἐξεφωνήθη ἕτερος λόγος ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῆς φιλοσοφικῆς Σχολῆς καὶ φίλου του Κ. Θεοδώρου Ὀρφανίδου.

Τοῦ Περικλείους Ἀργυροπούλου ἡ ἱκανότης καὶ ἀξία εἰς κοινωνίαν ἄλλην πρὸ πολλοῦ ἤθελε γίνεαι γνωστὴ ἀλλ' ἐν Ἑλλάδι ὅπου τὰ πάντα βραδέως βαίνουνσι, βραδέως τρόπον τινὰ ἀνεγνωρίσθη καὶ αὕτη. Καὶ διέπρεψε μὲν πρὸ πολλῶν χρόνων ὡς δικηγόρος φιλελευθέρων ἀρχῶν, καὶ ὡς καθηγητὴς διδάσκων τε καὶ συγγράφων, ὡς πολιτικὸς ὅμως ἀνὴρ ἐσχάτως ἀνεδείχθη, καὶ κατὰ τοῦτο μόνον εὐγνωμονούμεν πρὸς παρελθούσαν τινὰ πολιτικὴν ἐπιτυχίαν μὴ παρέχουσαν δυστυχῶς τοῖς Ἕλλησιν ἀναμνήσεις ἀρεστάς. Ἀς μὴ σιωπήσῃ δὲ πρὸς τιμὴν τοῦ ἀποβιώσαντος ἀγαπητοῦ συμπολίτου ἡμῶν ὅτε ὡς ὑπουργὸς ἐπὶ τῆς στρατιωτικῆς ἐν Ἑλλάδι κατοχῇ, ἤξευρε γὰ ὑπηρετήσῃ πιστῶς τὴν πατρίδα καὶ τὸν Βασιλέα του, καὶ ὅτι διὰ τοῦτο ἐπέσυρε τὴν δυσμένειαν τῶν τότε πρὸς τὴν Ἑλλάδα δυσμενῶς διακειμένων.

Ἐὰν περιστάσεις πολιτικαὶ προσεκάλουν πάλιν τὸν Περικλέα Ἀργυρόπουλον, ὡς πολλοὶ νόηοντο καὶ ἠλπίζον εἰς τὴν ὑπουργικὴν ἑδραν, ἠθέλαμεν εἶχει σήμερον, ὅτε θρηνοῦμεν τὸν θάνατον τοῦ πεπαιδευμένου τούτου ἀνδρός, ἀφορμὰς διπλασίου πένθους· διότι ὁ Περικλῆς Ἀργυρόπουλος γινώσκων καλῶς καὶ ὡς ἐπιστήμων καὶ ὡς πολιτικὸς ἀνὴρ πολλὰς ἐλλείψεις τῶν διαφόρων κλάδων τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας ἤθελε σπεύσει πρὸς θεραπείαν αὐτῶν.

Ἀλλὰ φεῦ! τὸ ἔθνος ἀπώλεσεν ἀνεπιστρέπτει ἕνα ἐνάρετον καὶ ἱκανὸν πολίτην, ἡ Βασιλεία ἕνα ἐχέφρονα καὶ πιστὸν λειτουργόν, οἱ φίλοι τὸν εἰλικρινέστερον τῶν φίλων, ἡ νεολαία ἕνα σοφὸν καθηγητήν.

Εἰς τόπον δὲ ὅπου ἡ σπάνις ἐπιστημόνων καὶ εἰδικῶν ἀνδρῶν εἶναι τὰ μάλιστα ἐπαισθητὴ, ἡ ἀπώλεια ἑνὸς τῶν τοιούτων εἶναι γενικὸν δυστύχημα. — Εἶθε ὁ προστατεύων τὴν Ἑλλάδα Θεὸς νὰ γίνῃ ἔλεως πρὸς τοὺς ὀλίγους ἀνδρας δι' ὧν ἐλπίζεται ἡ κλιτικὴ ἀναμόρφωσις καὶ ἡ πρόοδος τοῦ ἔθνους ἡμῶν!

(2) Ὁ ἥλιος ἀραβιστὶ εἶναι γένους θηλυκοῦ, ἡ δὲ σελήνη ἀρσενικοῦ. Σ. Μ.

(1) Νοεμβρίου 16 1860. Σ. Μ.